Lieta Nr.A420442311
A-01463-12/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2012.gada 3.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.B.* pieteikuma par */universitāte/* Senāta 2010.gada 27.decembra lēmuma Nr.59 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru *A.B.* tiktu izsniegts augstāko izglītību apliecinošs dokuments.

Aprakstošā daļa

[1] Ar */universitāte/* (turpmāk – Universitāte vai atbildētāja) Valsts pārbaudījuma komisijas 2010.gada 5.jūlija lēmumu Nr.12 (protokols Nr.2) (*lietas 45.-46.lapa*) *A.B.* (turpmāk – pieteicējs) atstādināts no valsts pārbaudījuma profesionālās augstākās izglītības studiju programmā *„/Nosaukums/”*. Lēmumā norādīts, ka pieteicējs pārbaudījuma laikā izmantoja neatļautus palīglīdzekļus.

Universitātes */fakultāte/* apelācijas komisija (turpmāk – Apelācijas komisija) ar 2010.gada 15.jūlija lēmumu (sēdes protokols Nr.2/2010) (*lietas 47.-60.lapa*) noraidīja pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu un atzina par pamatotu Valsts pārbaudījuma komisijas 2010.gada 5.jūlija lēmumu.

Universitātes mācību prorektors ar 2010.gada 2.augusta lēmumu Nr.A23-JK-6012/284 (*lietas 61.-64.lapa*) noraidīja pieteicēja apelācijas sūdzību, norādot, ka procedūras pārkāpumi Apelācijas komisijas darbā nav konstatēti.

Ar Universitātes mācību prorektora 2010.gada 30.augusta rīkojumu Nr.3.2/1440 (turpmāk – Rīkojums) (*lietas 65.lapa*) pieteicējs eksmatrikulēts par studiju līguma saistību nepildīšanu, kas izpaužas noslēguma pārbaudījuma nenokārtošanā.

Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Universitātes Senāts 2010.gada 27.decembrī pieņēma lēmumu Nr.59 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 12.lapa*), ar kuru atstādināšanas un eksmatrikulācijas lēmumi atstāti negrozīti. Lēmumā akceptēts darba grupas pamatojums (*lietas 13.-19.lapa*), ka pierādījumi par neatļautu palīglīdzekļu izmantošanu valsts pārbaudījumā ir pietiekami un šaubas nerada.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu izsniegts augstāko izglītību apliecinošs dokuments. Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[2.1] Universitātes iekšējie normatīvie akti neparedz regulējumu gadījumiem, kad pēc pārbaudījuma rodas aizdomas par neatļautu palīglīdzekļu izmantošanu pārbaudījuma laikā, piemēram, ka tādā gadījumā ir jāpārskata pārbaudījuma rezultāti, nesatur nosacījumus atkārtota eksāmena kārtošanai un izvērtēšanai. Līdz ar to, ņemot vērā likuma atrunas un labas pārvaldības principu, Universitāte nebija tiesīga piemērot procedūras, kas nav nostiprinātas normatīvajos aktos.

Neesot rakstītai tiesību normai, atbildētājai nebija pamata piemērot tiesību palīgavotu – Vācijas tiesību doktrīnu.

[2.2] Pieņemot lēmumu, netika izdarīti lietderības apsvērumi. Līdzīgos gadījumos tie tika izdarīti, jo atsevišķu studentu darbi tika atzīti par pozitīvi novērtētiem.

[2.3] Lēmumā nav vērtēts viena Valsts pārbaudījumu komisijas locekļa atsevišķais viedoklis, Latvijas Studentu apvienības uzskats par to, ka fakti par neatļautu palīglīdzekļu izmantošanu valsts pārbaudījuma kārtošanas laikā nav pierādīti, kā arī apstāklis, ka Valsts pārbaudījuma uzraudzības komisijas locekļi pārbaudījuma norisē pārkāpumus nekonstatēja.

Universitātei bija jāpierāda pieteicēja pārkāpums, nevis pieteicējam jāpierāda, ka komisijas pirmais iespaids, ka viņš ir izmantojis neatļautus palīglīdzekļus, ir nepareizs un kļūdains.

[2.4] Universitātes amatpersonu hierarhijā zemāka amatpersona (*/fakultāte/ /amats/ A.R.*, Apelācijas komisijas priekšsēdētāja) ir vērtējusi savas tiešās vadītājas (*/fakultāte/ /amats/ K.S.*, kura kā pilntiesīga Valsts pārbaudījumu komisijas locekle ir piedalījusies 2010.gada 5.jūlija lēmuma pieņemšanā) rīcības tiesiskumu. Tādējādi tika pārkāpts labas pārvaldības princips.

Atkārtoti izveidotās valsts pārbaudījumu komisijas sastāvā kā valsts eksāmenu komisijas sekretārs ietilpa pasniedzējs *M.L.*, kurš piedalījās sākotnējo lēmumu pieņemšanas procesā un tādējādi varēja negatīvi ietekmēt atkārtoti izveidotās valsts pārbaudījumu komisijas locekļus objektīva lēmuma pieņemšanā.

Darba grupas pieaicinātais un uzklausītais eksperts */nozare/ J.N.* nevarēja būt eksperts šajā lietā un sniegt objektīvu un neitrālu viedokli, jo viņš ar Universitāti atrodas darba tiesiskajās attiecībās.

[2.5] Pieteicējs ir sniedzis Universitātei rakstveida paskaidrojumu, kurā atbildes precizitāti un sakritību ar citu studentu darbiem skaidroja ar to, ka studenti, gatavojoties eksāmenam, izmantoja vienu un to pašu materiālu.

Atbildētāja tiesai neiesniedza visus pieteicēja pārbaudes darbu materiālus, kuros, Universitātes ieskatā, ir konstatējamas sakritības. Tas liecina, ka sakritības nav būtiskas.

Tiesai iesniegtais valsts pārbaudījuma darbs saturiski tikai daļēji sakrīt ar izņemtā neatļautā palīglīdzekļa saturu.

[3] Universitāte tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Noslēdzot studiju līgumu, pieteicējs apņēmās ievērot Universitātes iekšējos normatīvos aktus, tostarp Iekšējās kārtības noteikumus studējošajiem, kas apstiprināti ar Universitātes Senāta 2004.gada 31.maija lēmumu Nr.258 (turpmāk – Iekšējās kārtības noteikumi). Iekšējās kārtības noteikumu 4.7.punkts noteic, ka studējošajam ir pienākums nelietot pārbaudījumos neatļautus materiālus un palīglīdzekļus studiju darbā.

Saskaņā ar Nolikuma par noslēguma pārbaudījumiem Universitātē (turpmāk arī – Nolikums) 4.3.punktu noslēguma pārbaudījums parasti tiek novērtēts ar atzīmi (1 - 10 ballu skalā). Kā izņēmuma gadījumu Nolikuma 4.10.punkts paredz, ka studenti, kuri noslēguma pārbaudījumā izmanto neatļautus palīglīdzekļus, tiek atstādināti no pārbaudījuma un eksmatrikulēti kā noslēguma pārbaudījumus nenokārtojuši.

Neatkarīgi no tā, vai palīglīdzekļa izmantošana konstatēta pārbaudījuma rakstīšanas vai vērtēšanas laikā, studējošajam netiek izlikts vērtējums, bet viņš tiek atstādināts, kas ir uzskatāms par pārbaudījuma norises beigu brīdi. Līdz ar to pieteicējam nav sekmīgs vērtējums valsts eksāmenā.

[3.2] Rīkojot studentu uzklausīšanu, Valsts pārbaudījumu komisija veica objektīvo izmeklēšanu. Pieteicējs uz uzklausīšanu neieradās un neizskaidroja savas netipiskās atmiņas īpatnības.

[3.3] Atbildētāja nepiekrīt, ka Universitātē nav normatīvā regulējuma par atkārtotu noslēguma pārbaudījumu kārtošanu. Nolikumā ir vairāki punkti, kas tieši regulē atkārtotu noslēguma pārbaudījuma kārtošanu – 3.6., 4.9., 4.10.punkts.

Lai gan Universitātes iekšējos normatīvajos aktos atstādināšanas procedūra nav detalizēti atrunāta, tomēr tā ir pietiekama, šādā situācijā jāpamatojas uz Administratīvā procesa likumu (turpmāk – APL) un vispārējiem tiesību principiem.

Valsts pārbaudījuma komisijas atstādināšanas lēmums Nr.12 pamatots ar Augstskolu likuma 4.pantu, Universitātes Satversmes 8.4.punkta 1.teikumu un Nolikuma 4.10.punktu, kas norādīts gan pašā Valsts pārbaudījuma komisijas lēmumā, gan pārsūdzētajā Lēmumā. Universitātes Satversme ir pieņemta un izsludināta kā likums. Ņemot vērā Augstskolu likuma 4.pantā noteikto augstskolu autonomijas principu, Augstskolu likuma 15.panta pirmajā daļā un Universitātes Satversmes 8.4.punkta 1.teikumā ietverto pilnvarojumu Universitātes Senātam izdot normatīvos aktus (nolikumus), kas reglamentē studiju procesu Universitātē, Valsts pārbaudījuma komisijas lēmuma pamatojums ir Nolikuma 4.10.punkts, Universitātes Satversmes 8.4.punkta 1.teikums un Augstskolu likuma 4.pants un 15.panta pirmā daļa.

Pieteicēja eksmatrikulācija pamatota ar Augstskolu likuma 49.panta pirmās daļas 3.punktu, jo pieteicējs neatļauta palīglīdzekļa izmantošanas dēļ Universitātes valsts pārbaudījuma grafikā noteiktajā termiņā nav nokārtojis noslēguma pārbaudījumu. Atbildētāja uzskata, ka likuma atrunas princips ir ievērots.

Atsauces uz vācu tiesību doktrīnu, kura ir radniecīga Latvijas tiesību sistēmai, izmantotas tādēļ, ka Latvijā pārbaudījumu (eksāmenu) tiesības un tiesu prakse pagaidām vēl nav izveidojusies.

[3.4] Konstatējot neatļauta palīglīdzekļa izmantošanu, Universitātei nav rīcības brīvības, un atstādināšana un eksmatrikulācija ir obligāta (Nolikuma 4.10.punkts).

[3.5] Valsts pārbaudījumu komisijas lēmums tika pieņemts uz balsu vairākuma, nevis viena komisijas locekļa atšķirīgā viedokļa pamata. Studējošo pārstāvji, kas veic studējošo tiesību un interešu aizsardzību Universitātē, atbalstīja pieteicējam nelabvēlīga administratīvā akta izdošanu. Savukārt Latvijas Studentu apvienības viedoklis Universitātei nav saistošs.

Valsts pārbaudījuma komisijas lēmumā minētie pierādījumi (nav iespējams vārds vārdā reproducēt sagatavotās biļetes tekstu; sniegtās atbildes */mācību priekšmets/* sakrīt ar citu studentu darbiem bet */mācību priekšmets/* – ar citam studentam izņemto palīglīdzekli; pieteicējs nav varējis izskaidrot savas īpašās atmiņas netipiskumu u.c.) ir pietiekoši un nerada šaubas par neatļauta palīglīdzekļa izmantošanu.

[3.6] Lemjot par pieteicēja atstādināšanu, Universitāte pēc savas iniciatīvas vāca pierādījumus, lai pārliecinātos, vai iespaids par palīglīdzekļa izmantošanu ir pamatots. Uz pieteicēju pierādīšanas pienākums netika pārnests.

[3.7] Apelācijas komisijas priekšsēdētāja – */amats/ A.R.* piedalījās nevis */amats/ K.S.* individuāla lēmuma vērtēšanā, bet gan Valsts pārbaudījuma komisijas koleģiāla lēmuma vērtēšanā. Tas, ka Valsts pārbaudījuma komisija pilnvarojusi tikai *K.S.* parakstīt Valsts pārbaudījuma komisijas lēmumu, nemaina faktu, ka tas ir koleģiāls. Visi Universitātes */fakultāte/* pasniedzēji atrodas */amats/ K.S.* padotībā un līdz ar to neviens fakultātes pasniedzējs nevarētu būt par Apelācijas komisijas locekli un Apelācijas komisijas izveide nebūtu iespējama. *K.S.* darbība Valsts pārbaudījuma komisijā nav saistīta ar */amats/* darba pienākumiem, bet gan ar profesores pienākumu pildīšanu.

Pieaicinātā administratīvo */nozare/* eksperta *J.N.* loma nebija vērtēt pieteicējas apelāciju, bet gan konsultēt atbildētāju APL piemērošanā.

[3.8] Lai gan pieteicējs bija iesniedzis rakstveida paskaidrojumu, viņš nepalika uz pārrunām, kas 2010.gada 2.jūlijā tika rīkotas pēc studentu rakstveida paskaidrojumu saņemšanas.

Arī tikai viens tiesai iesniegtais pārbaudījuma darbs ļauj secināt, ka Universitātes rīcība bija tiesiska. Praktiski viss neatļautā palīglīdzekļa 18.punkta teksts vārds vārdā reproducēts pieteicēja valsts pārbaudījuma darbā. Ņemot vērā to, ka pieteicējs iepriekš nezināja, kuru no 100 pārbaudījuma jautājumiem viņš rakstīs, ir secināms, ka pieteicējs izmantojis neatļautu palīglīdzekli.

[4] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.pantam tiesa lietu izskata bez tiesas sēdes, jo pieteicēja tam ir rakstveidā piekritis (*lietas 113.lapa*).

Motīvu daļa

[5] Iepazinusies ar administratīvā procesa dalībnieku argumentiem, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[6] Pieteikums ir iesniegts par Lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu no tā pieņemšanas brīža, pienākuma uzlikšanu Universitātes Senātam apstiprināt pieteicējas valsts pārbaudījuma rezultātus un izdot labvēlīgu administratīvo aktu par izglītību apliecinoša dokumenta izsniegšanu. Pieteikums ir pieņemts par Lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu – izglītību apliecinoša dokumenta izsniegšanu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 253.panta otrajai daļai, ja nepieciešams, it īpaši ja pirms administratīvā akta atcelšanas vai atzīšanas par spēkā neesošu uzsākta tā izpilde, tiesa spriedumā norāda, kādā veidā iestādei jānovērš uzsāktās izpildes sekas, un uzdod iestādei šajā nolūkā noteiktā termiņā veikt konkrētas darbības.

Tas nozīmē, ka, atzīstot Lēmumu par prettiesisku un to atceļot, tiesai būtu arī pienākums uzdot iestādei novērst Lēmuma izpildes sekas, kas konkrētajā gadījumā atbilst valsts pārbaudījuma rezultātu apstiprināšanai un izglītību apliecinoša dokumenta izsniegšanai. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteikums ir iesniegts par Lēmuma atcelšanu un tiesai jāvērtē tikai Lēmuma tiesiskums, jo pieteicēja valsts pārbaudījuma rezultātu apstiprināšana un izglītību apliecinoša dokumenta izsniegšana ir vērsta uz Lēmuma izpildes seku novēršanu un nav vērtējama kā atsevišķs pieteikuma priekšmets.

[7] Pārbaudot Lēmuma atbilstību materiālajām un procesuālajām tiesību normām, tiesa atzīst to par tiesisku turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7.1] Tiesa konstatē, ka 2010.gada 11.janvārī starp Universitāti un pieteicēju noslēgts līgums (turpmāk – Studiju līgums) *(lietas 39.-40.lapa)* par pilna laika studijām otrā līmeņa profesionālās izglītības studiju programmā *„/Nosaukums/”* atbilstoši programmas prasībām un Universitātes studiju procesu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem. Tātad, noslēdzot Studiju līgumu, pieteicējs apņēmās ievērot arī Universitātes iekšējos normatīvos aktus.

Nolikuma par noslēguma pārbaudījumiem Universitātē *(lietas 79.-83.lapa)*, kas apstiprināts ar Universitātes Senāta 2003.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.162 *(lietas 78.lapa)*, 4.10.apakšpunkts noteic, ka studenti, kuri noslēguma pārbaudījumā izmanto neatļautus palīglīdzekļus vai kuru noslēguma darbs ir plaģiāts, tiek atstādināti no pārbaudījuma un eksmatrikulēti kā noslēguma pārbaudījumus nenokārtojuši. Atbilstoši Nolikumā skaidrotajam noslēguma pārbaudījums ir valsts un gala pārbaudījums. Valsts pārbaudījums aptver arī otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības studiju programmas noslēguma pārbaudījumu. Nolikuma 4.2., 4.3. un 4.4.apakšpunkts noteic,

ka noslēguma pārbaudījumos ietvertā studenta teorētisko un praktisko zināšanu pārbaude notiek rakstiski vai mutiski visas studiju programmas prasību apjomā. Noslēguma pārbaudījumu vērtē ar vienu atzīmi 10 ballu skalā. Noslēguma pārbaudījumu atsevišķo daļu vērtējuma īpatsvaru kopējās atzīmes veidošanā pēc studiju programmas padomes ierosinājuma apstiprina fakultātes dome. Zemākais sekmīgais vērtējums katrā otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības kvalifikācijas iegūšanai nepieciešamo valsts pārbaudījumu komponentā ir 4 (gandrīz viduvēji).

No minētā izriet, ka noslēguma pārbaudījums Universitātē ir komplicēts process, kas sastāv no vairākām atsevišķām daļām. Students noslēguma pārbaudījumu ir nokārtojis tikai tad, ja katrā no šīm daļām ir saņēmis sekmīgu novērtējumu. Valsts pārbaudījumu komisija 2010.gada 5.jūlijā pieteicēju atstādināja no valsts pārbaudījuma *(lietas 41.-44.lapa)*, jo pieteicēja sniegtās atbildes */mācību priekšmets/*, */mācību priekšmets/* un */mācību priekšmets/* sakrīt ar izņemto palīglīdzekli (*/mācību priekšmets/*), ar citu studentu darbiem (Nr.*/numurs/ /mācību priekšmets/*; */numurs/* un */numurs/ /mācību priekšmets/*).

Pieteicēja viedoklis par to, ka Universitāte pārskatīja pārbaudījuma rezultātus pēc tā noslēgšanās, neatbilst lietas apstākļiem. Proti, tiesa nekonstatē, ka pēc pārbaudījuma noslēgšanās pieteicējs tika informēts par sekmīgu tā nokārtošanu. Valsts pārbaudījuma norises kārtībā 2010.gada jūnijā – jūlijā (*lietas 108.lapa*) norādīts, ka pārbaudījuma rezultāti tiks paziņoti 7.jūlijā, savukārt 2010.gada 2.jūlijā notikusī valsts pārbaudījumu komisijas sēde, kā arī Valsts pārbaudījumu komisijas 2010.gada 5.jūlija lēmums par pieteicēja atstādināšanu no valsts pārbaudījuma apstiprina, ka līdz pieteicēja atstādināšanai viņa pārbaudījuma darbs nebija novērtēts (netika paziņots), attiecīgi arī – tas netika pārskatīts, bet gan izvērtēts, vērtēšanas procesā secinot, ka pārbaudījuma laikā pieteicējs ir izmantojis neatļautus palīglīdzekļus. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētāja ir rīkojusies atbilstoši iekšējā normatīvā akta regulējumam.

[7.2] Tiesas ieskatā atbildētāja pamatoti atzinusi par pierādītu faktu, ka pieteicējs noslēguma pārbaudījumā ir izmantojis neatļautus palīglīdzekļus.

Lietā nav strīda par to, ka, gatavojoties eksāmenam, studenti kopīgi sagatavoja atbildes uz pārbaudījuma jautājumiem. Šada rīcība mācību procesā nav aizliegta, taču nav pieļaujams sagatavotās atbildes izmantot pārbaudes darba rakstīšanas laikā.

No tiesai iesniegtajiem pierādījumiem tiesa konstatē, ka pieteicēja 2010.gada 29.jūnijā rakstītā valsts pārbaudījuma darba */mācību priekšmets/ (lietas 101.-102.lapa)* teksts lielā daļā (ievērojami teksta fragmenti) pilnībā (vārds vārdā) sakrīt ar studentam *Ž.C.* 2010.gada 29.jūnijā izņemtā palīglīdzekļa (*lietas 103.-107.lapa*) tekstu. Pieteicēja darbs ir strukturēts identiski palīglīdzeklim, pieteicēja darbā un palīglīdzeklī liela daļa teikumu ir pilnīgi vienādi, t.i., lietojot vienas un tās pašas frāzes, teikumu uzbūvi.

Valsts pārbaudījumu komisija 2010.gada 2.jūlijā vēlējās uzklausīt vairākus studentus, lai noskaidrotu, vai viņi patiešām ir apveltīti ar tādām atmiņas spējām, lai varētu tik precīzi reproducēt iepriekš iemācīto tekstu. Pieteicējs uz minēto sēdi nav ieradies un nav izskaidrojis savas netipiskās atmiņas īpatnības. Arī tiesai iesniegtajos paskaidrojumos pieteicējs nav ticami izskaidrojis tik būtisku sakritību rašanos pieteicēja pārbaides darbā un palīglīdzeklī. Tiesa atzīst, ka gatavojoties eksāmenam ir iespējams iemācīties palīglīdzeklī ietvertās atbildes uz jautājumiem un eksāmenā patstāvīgi tās reproducēt pietiekami tuvu palīglīdzekļa tekstam. Tomēr, tiesa kritiski vērtē pieteicēja spējas eksāmena laikā palīglīdzekļa teksta daļas reproducēt vārds vārdā, lietojot to pašu vārdu secību, interpunkciju, teksta stilistiskās īpatnības. Tā kā pieteicējam */mācību priekšmets/* bija jāsagatavojas atbildēt uz jebkuru no 100 jautājumiem, tad eksāmena laikā, atsaucot atmiņā iemācīto palīglīdzekļa saturu par nu jau vienu konkrētu jautājumu, neizbēgamas būtu atšķirības vārdu secībā, izteiksmes veidā. Konkrētajā gadījumā pieteicēja darba fragmentu un palīglīdzekļa fragmentu identiskums ir izskaidrojams ar to, ka pieteicējs ir izmantojis neatļautu palīglīdzekli.

Tiesai nav iesniegti visi pieteicēja pārbaudījuma darbu materiāli, kuros atbildētāja konstatēja sakritības ar citu studentu pārbaudes darbiem. Proti, tiesai iesniegtas tikai pieteicēja darba */mācību priekšmets/* un citam studentam izņemtā palīglīdzekļa kopijas, bet nav iesniegti pārbudes darbu */mācību priekšmets/* materiāli. Šis apstāklis tomēr neliek šaubīties par Lēmuma tiesikumu. Tiesas vērtējumā arī lietā iesniegtie pierādījumi, kas attiecas tikai uz vienu mācību disciplīnu, ir pietiekami, lai konstatētu, ka iestādes secinājumi par neatļauta palīglīdzekļa izmantošanu ir pamatoti.

[7.3] Tiesa piekrīt atbildētāja uzskatam, ka, pieņemot Lēmumu, lietderības apsvērumi nebija jāveic.

Augstskolu likuma 49.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka personu var izslēgt no studējošo saraksta, ja tā augstskolas noteiktajos termiņos nav nokārtojusi nepieciešamos pārbaudījumus vai nav veikusi citus studiju uzdevumus.

Vienlaikus Augstskolu likuma 15.panta pirmā daļa deleģē Universitātes Senātam apstiprināt kārtību un noteikumus, kuri regulē visas augstskolas darbības sfēras, un Nolikuma 4.10.apakšpunkts paredz, ka studenti, kuri noslēguma pārbaudījumā izmanto neatļautus palīglīdzekļus, tiek atstādināti no pārbaudījuma un eksmatrikulēti. Tādejādi, konstatējot, ka pieteicējs valsts pārbaudījuma darbā izmantoja neatļautu palīglīdzekli, Universitātei nebija dota rīcības izvēles brīvība, bet tai bija jāizdod obligātais administratīvais akts par pieteicēja atstādināšanu no pārbaudījuma un eksmatrikulāciju.

[7.4] Tiesa konstatē, ka Lēmuma pieņemšanas procesā tika uzklausīts *J.N.* kā nozares profesionāļa viedoklis par lietderības apsvērumu izdarīšanas nepieciešamību. Taču, tā kā atbildētāja savus secinājumus nebalstīja vienīgi uz *J.N.* viedokli, bet pamatoja tos arī ar atbilstošām tiesību normām un tiesību zinātnieku publikācijām, tiesa uzskata, ka *J.N.* viedoklis nekādā veidā nav ietekmējis Lēmuma saturu pēc būtības. Līdz ar to pieteicējas bažas par atbildētājas secinājumu neobjektivitāti un ieinteresēto personu ietekmi Lēmuma pieņemšanā nav pamatotas.

Tāpat tiesa kā nepamatotu noraida pieteicējas argumentu par labas pārvaldības principa pārkāpumu saistībā ar Universitātes amatpersonu pakļautību, jo */amats/ A.R.* piedalījās koleģiāla lēmuma vērtēšanā, nevis vērtēja *K.S.* individuālo lēmumu, */amats/* darbu vai *K.S.* lēmumu saistībā ar viņas darba pienākumu izpildi */amats/* statusā.

[7.5] Tiesas ieskatā sprieduma [7.1] un [7.2] punktā analizētie apsvērumi ir pilnībā pietiekoši, lai atzītu Lēmuma rezultātu par tiesisku. Līdz ar to apstāklis, ka Lēmumā nav īpaši vērtēts Valsts pārbaudījumu komisijas locekļa atsevišķais viedoklis un Latvijas Studentu apvienības uzskats, nekādā veidā neietekmē Lēmuma saturu pēc būtības. Šādā situācijā tiesa neuzskata, ka iestādei bija jāatbild uz ikvienu pieteicējas izvirzītu argumentu vai iesniegtu dokumentu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Pilnībā noraidīt *A.B.* pieteikumu par */universitāte/* Senāta 2010.gada 27.decembra lēmuma Nr.59 atcelšanu un tā izpildes seku novēršanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.